

Afslutning, og altsaa Spørgsmaalet om den løbende Gjælds Forhold til Theatrets Drift og Anvendelse af den paagjældende Bestemmelse i Finantsloven aldrig mere vil komme tilbage. Jeg vilde ønske, at Statsrevisionen i sin Betænkning havde fundet Anledning til at oplyse noget nærmere, hvorledes det egenlig staar nu med den løbende Gjæld og Theatrets Drift i Forhold til denne. Men da det ikke er sket, maa jeg antage, det ligger deri, at man ikke har havt Kundskab om, hvorledes det nu sidst sluttede Statsregnskab i denne Henseende har stillet sig. Det kan maasse have sin Forklaring deri, at det har stillet sig ret heldigt; thi er det en Ulykke, der er sket, spørges den gjerne paa langt Hold forud; i ethvert Tilfælde faar man det at vide i en eller anden Provindsavis, hvor Efterretningen dukker frem; men det har ikke været Tilfældet her. Man har ikke havt nogen Kundskab om, hvorledes Theatrets Balance nu var, efterat den Tilstand, som i en Række af Aar har bestaaet, er hørt op ved den nye Tilstands Skrafftreden. Jeg vil derfor tillade mig at henvise de ærede Herrer til Statsregnskabet for 1877—78, Pag. 109, hvoraf det vil ses, at det sidst forløbne Theateraar er opgjort med et Overstud af omtrent 61,500 Kr., og at dermed er dækket den gamle Rest af den løbende Gjæld, som var henved 17,000 Kr., saa at Theatret har sluttet dette Aar og er kommet ind i den nye Tilstand med et Kontant Overstud af 44,500 Kr. Jeg vil haabe, at man ogsaa her skal kunne sige, at denne Tilstand med Gjæld kommer aldrig mere igjen, ligesom jeg tror at kunne sige om den anden Sag, at den aldrig mere vender tilbage.

Ordføreren (Kaiser): Det havde maasse ikke været nødvendigt for mig at tage Ordet, da jeg tror, at det tydelig fremgik af den høitærede Ministers Uttringer, at han med dem mente, at han i alt Væsentligt var i Overensstemmelse med, hvad der af Udvalgets Flertal er udtalt i Betænkningen. En enkelt Undtagelse gjorde imidlertid den ærede Minister derfra med Hensyn til, at der i Betænkningen var sagt, at der, som Statsrevisionen havde ytret, var den Udvei for Ministeren at henvende sig til Rigsdagen. Den ærede Minister nævnte ogsaa selv Muligheden af en saadan Udvei, skjøndt han ikke ansaa den for hensigtsmæssig, og det har Udvalget heller ikke ment, at den var, hvorfor dets Indstilling gaar tværtimod Statsrevisionens. Jeg

tror altsaa, det vil ses, at der selv i det enkelte Punkt, som den høitærede Minister nævnte, er fuldkommen Overensstemmelse mellem Betænkningen og hans Berigtigelse.

Da ingen flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Man gik derfor til Afstemning, hvorved

Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Genhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1876—77. (Se Tillæg C.)

vedtoges med 29 Stemmer mod 10.

Formanden: Sagen vil nu blive tilfjællt Folkethingets Formand, for at den kan blive fremmet i Folkethinget.

Der er ikke Mere paa Dagsordenen.

Jeg minder om, hvad jeg før nævnte, at Betænkningen over „Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker“ vil blive omdelt i Løbet af Dagen.

Dagsordenen for næste Møde, som vil bli afholdt paa Lørdag Kl. 1½, vil være

1) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Pensionstillæg for forhen-
værende Kgl. Skuespillerinde Fru Augusta
Schiemann, født Petersen.

Mødet Kl. 2,20.